číslo 2 / ročník III

Časopis pro nadšence, příznivce, fanoušky a majitele klasických anglických automobilů MINI

Magazine for enthusiasts, fans and owners of classic British cars MINI

léto / summer '99

special issue

czech / english version

mini club CZECH OWNERS

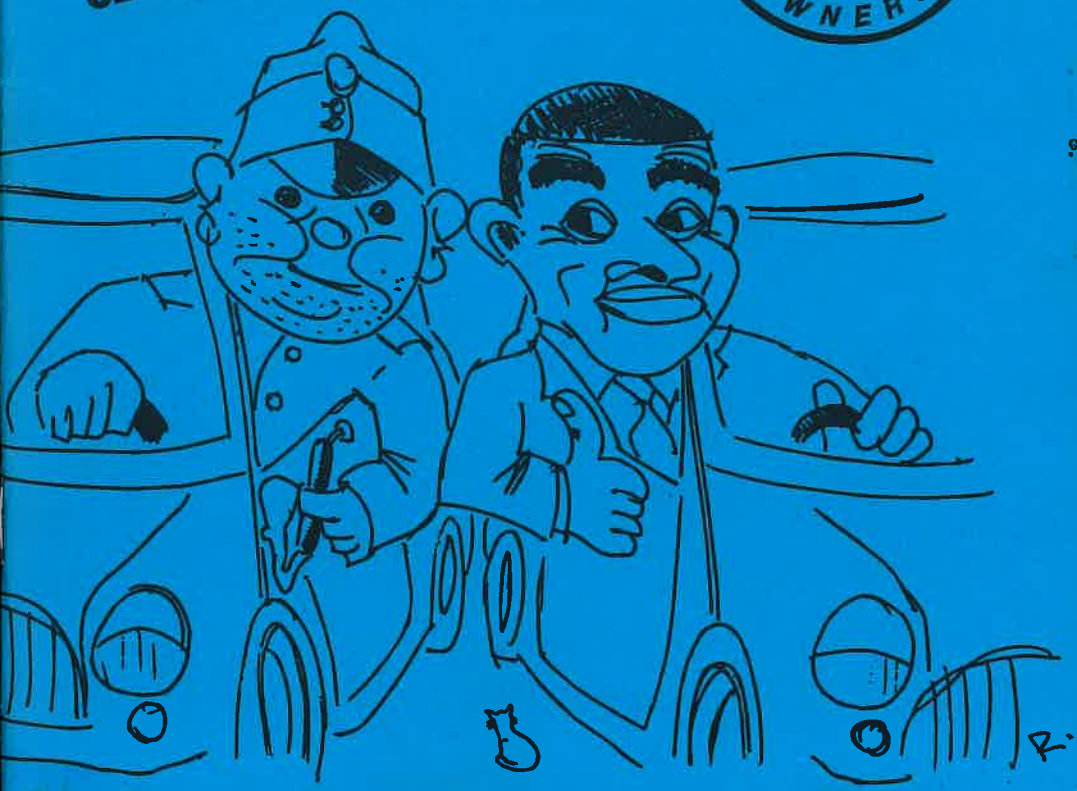

ročník III (1999) číslo 2

Editorial (Czech language only) 2

Mini Fan Club Czech Owners – 1982–1999 / History of Mini Fan Club 3

Narozemini 40 / Mini's 40th Bitrhday Celebration in Czech Republic 5

7. Slovenský sraz / 7th Slovakian Mini Meeting 8

Mini po třeboňsku / Mini à la Třeboň mode 14

Novinky (Czech language only) 24

editorial

Mini Fan Club
Czech Owners
PO BOX 63
604 63 Brno
Czech Republic

Interní občasník pro majitele a příznivce klasických anglických automobilů MINI; obálka – Richard Bayer; typografie, layout, sazba – TEXprit Brno; editor – Jiří Tlach; tisk – Tiskárnička; adresa redakce – PO Box 63; 604 63 Brno; telefon: (0603) 478784; faxová linka: (05) 4521 1469;
e-mail: fanzin@mini.cz
web: http://www.mini.cz

Velmi prosím netelefonovat, není-li to nezbytné. Vaše příspěvky posílejte prosím nejlépe e-mailem, nemáte-li přístup, tedy faxem nebo poštou.

Milí přátelé,

toto letní číslo je poněkud zvláštní. Po velkých diskusích jsme se rozhodli je udělat dvojjazyčné. Hlavním důvodem je naše cesta na Silverstone, kam chceme vést tento materiál sebou jako vizitku našeho klubu.

Mini Fan Club Czech Owners je sice jedním z prvních fanouškovských klubů na kontinentu, ale málo kdo o něm ví. Toto speciální číslo jsme vyrobili jako „propagační materiál" našeho klubu.

Děkuji Jardovi Kodlovi, který promptně dodal „klubový manifest" a především děkuji překladatelům Libě Dobrovodské, Aleně Štrajtové a Ivory Rodriguezovi, kteří mě nevyhodili ze dveří a s velkou rychlostí a pečlivostí, vpodstatě ze dne na den, přeložili veškeré materiály.

Zbylé výtisky budou k dispozici všem, kteří pojedou někam na zahraniční srazy, a budou tak vlastně „reprezentanty" našeho klubu, aby mohli v cizině nabídnout něco k naší celkem bohaté historii. Není nic veselého, zvláště když člověk nevládne příliš domorodým jazykem, vysvětlovat odkud že se vzal a z jakého to je spolku.

Těsně před odjezdem na Silverstone jsem se snažil kontaktovat organizátory výročního anglického srazu. Kupodivu jsem nikoho takového nenašel. Celý podnik mají v režii dva „miníkářské" časopisy. Sobotní „spanilou jízdu" a další program redakce Mini Wordu a nedělní „módní přehlídku" a další pak redakce Mini Magazinu. Pokoušel jsem se zajistit něco jako „pozvání", protože zavedení vízové povinnosti lze očekávat každým dnem.

Nebylo zkrátka s kým se bavit a na zoufalé e-maily mi přišla odpověď za čtrnáct dní. Málem jsem se položil. Psal totiž Monty Watkins, ano, ten Watkins, který byl vloni na slovenském srazu v Piešťanech, že klidně máme přijet. Na tak rozsáhlý podnik, jakým by měl čtyřicátý výroční sraz být, mi to přijde velmi hubený výsledek.

Nechme se však překvapit na místě samém, třeba naopak bude organizace klapat s německou důkladností. Nakonec bude to vizitka i mnichovského BMW.

Jiří Tlach
editor

V roce 1979 se v západočeské Plzni objevil Austin Mini MK II (vyroben roku 1967) a nadchl několik obdivovatelů této automobilové legendy ke shánění dalších exemplářů, k technickým konzultacím a k přátelským setkáním. Nebyl to samozřejmě první Mini v českých zemích a také nebyl jediný, měl však zásadní význam proto, že se okolo něj setkávalo více nadšenců. Na základě kamarádství a společných zážitků s těmito auty se rodilo fanouškovské společenství.

U zrodu českého Mini Fan Clubu, který byl dlouhá léta jediným v zemích „východního bloku", stálo jen několik plzeňských nadšenců. Postupem let se k tomuto „základnímu jádru" přidávali noví majitelé a příznivci z celého tehdejšího Československa.

Při cestách po všech koutech republiky se původní „parta" snažila kontaktovat co nejvíce majitelů Mini v Čechách, na Moravě i na Slovensku, zapojovat je do spontánně

In 1979 the first Austin Mini MK II (made in 1967) appeared in West Bohemian Pilsen and inspired some admirers of this car legend for chasing for other pieces, for technological consultations and friendly meetings. Of course it was not the first Mini in the Czech countries nor was it a single piece here but it had a fundamental significance because a group of enthusiasts used to meet around it. Based on friendship and common experiences with these cars, a fan community was being born.

At the birth of the Czech Mini Fan Club which was for a long time the only one in the countries of the "eastern block" there were only a few enthusiasts from Pilsen. In the course of time this basic core group was joined by new Mini owners and fans from all over Czechoslovakia of that time.

During their trips all over the republic the initial group tried to contact as many Mini

vzniklé burzy dílů (neexistovalo firemní zastoupení a individuální dovoz byl velmi problematický) a pomáhat méně zkušeným. Tato volná struktura se zvolna měnila ve fanouškovský klub. Hlavní zásluha o navázání takových kontaktů patří po zásluze Stanislavu Staňkovi, jeho bratru Ivanovi a úřadujícímu předsedovi klubu, Jaroslavu Kodlovi.

Přes roztroušenost skupinky fanoušků po celém území tehdejší federativní republiky bylo v úzkém kontaktu osm majitelů Mini a ti se v roce 1982 rozhodli uspořádat první prázdninové setkání fanoušků Mini ve Studánce u Tachova. Akce se podařila a účastníkům líbila, založila tedy každoroční tradici těchto srazů. Pouze dva „výroční" roky se setkání nekonalo – vždy při mezinárodním Mini Meetingu na anglickém okruhu Silverstone (rok 1994 a 1999).

Jak přibývali další členové a příznivci stoupal nárok na prostor a úroveň takových setkání, a hlavně na jejich organizaci – vždyť najít uprostřed letní turistické sezóny místo pro padesát i více posádek rozhodně nebylo a není jednoduché. Auto-moto klub v Kladně byl vlastníkem kempu Višňová u hradu Křivoklátu, od roku 1986 začal klub pořádat srazy na tomto místě.

První mezinárodní účastníci přijeli v roce 1989 z Rakouska, Německa a Bulharska. Tehdejší bulharští účastníci patřili pak po řadu let mezi nejvzdálenější – jedna cesta přes 2000 kilometrů. Tehdy přijíždělo kolem čtyřiceti Mini, což již bylo nad kapacitu autokempu Višňová, od roku 1991 se setkání přestěhovalo do kempu Diana u Rokycan.

Po známých politických změnách na podzim 1989 začal klub rozšiřovat své zahraniční aktivity. Již v roce 1989 se účastnila jedna posádka rakouského srazu v Kainisch. V roce 1990 přijelo osm posádek na sraz ve Waldviertelu. Téměř „zázrakem" potom byla účast klubu na pětatřicátém výročním Mini Meetingu na slavném okruhu Silverstone v roce 1994.

Mezi nejbližší zahraniční příznivce českého klubu patří kolegové z německého Lince, Stuttgartu, Norimberku, Kolína nad Rýnem, Chemnitzu, rakouského Waldviertelu, Vídně... dále pak jednotlivci z Finska, Švédska, Holandska, USA, Anglie i Austrálie. Na mezinárodní sraz v roce 1995 přijelo rekordních 104 Mini z osmi zemí, nejvzdálenější účastník

owners in Bohemia, Moravia and Slovakia as possible, to involve them in the spontaneously developed exchange of parts (there was no representation of the company then and the individual importation was problematic) and to help the less experienced owners. This free structure was gradually changing into a Fan Club. The greatest recognition is due to Stanislav Staněk, to his brother Ivan and to the present president of the club Jaroslav Kodl.

Despite the dispersion of the small group of fans over the whole area of the then federative republic eight Mini owners were in close contact and in 1982 they decided to organize the first holiday meeting of the Mini fans in Studánka by Tachov. The event was successful, the participants enjoyed it very much and it founded the tradition of annual meetings. The meetings did not take place only in two anniversary years when the international meetings at the English racing circuit in Silverstone were held (1994, 1999).

As more and more members and fans joined, the requirements for space and level of the meetings and especially for their organisation increased – why, to find a place for fifty or more crews in the middle of the summer tourist season was not and still is not easy at all. The Auto-Moto Club in Kladno was the owner of the camping site in Višňová near the Křivoklát castle – since 1986 the club has organized the meetings at that place.

The first foreign participants came in 1989 from Austria, Germany and Bulgaria. At that time the Bulgarian visitors were for several years coming from the greatest distance – their journey was more than 2000 kilometres long. At that time about 40 Minis used to come, which already was more than the capacity of the camping site in Višňová. From 1991 on the meeting moved to Diana camp by Rokycany.

After the well-known political changes in the autumn of 1989 the club started to broaden its external activities. As early as in 1989 one crew took part in the Austrian meeting in Kainisch and in 1990 eight crews went to the meeting in Waldviertel. The participation of the Club in the 35 Anniversary Mini Meeting at the famous circuit in Silverstone in 1994 can be considered almost a miracle.

z Portugalska – 2600 kilometrů jedna cesta.

Po rozdělení Československa na dva samostatné státy (roku 1993) si naši slovenští přátelé založili vlastní fanouškovský klub, nicméně mezi oběma „spolky" panují velmi čilé styky a jejich propojenost je nejzřetelněji vidět na podobě klubového čtvrtletníku, který vychází v Brně od roku 1997 a snaží se rozšiřovat obzor odběratelů jak technickými, tak organizačními a historizujícími příspěvky. Subskribenty si našel i za hranicemi – hlavně na Slovensku, dále v Německu a Rakousku, jeden zájemce se ozval z USA.

Členy českého Mini Fan Clubu je dnes více než sto třicet fanoušků z celé České republiky, kteří vlastní kolem sto šedesáti automobilů Mini. Můžeme se pochlubit patrně nejstarším aktivním fanouškem v Evropě (paní Anastázie Rakouská) a velmi úspěšným reprezentantem v Mistrovství Evropy rallye historických automobilů (Pavel Nejedlý).

Členové klubu se scházejí ve svých regionálních, spontánně vzniklých centrech – Plzeň, Praha, Beroun, Opava, Olomouc, Brno. Hlavní klubovou akcí je každoroční český mezinárodní sraz (vždy poslední srpnový víkend), mezinárodní sraz slovenského klubu (počátkem června) a oslava narozenin Mini (v září).

Nejpotěšitelnější je, že již k aktivnímu klubovému životu dorostla druhá generace členů (dnes je jim kolem dvaceti let), která bezpochyby provede Mini-legendu do dalšího tisíciletí. I toto je vizitka sedmnáctileté práce Mini Fan Clubu – Czech Owners.

Jaroslav Kodl

Among the closest external favourers of the Czech Club there are the colleagues form German Linz, Stuttgart, Nuremberg, Cologne, Chemnitz and Austrian Valdviertel, Vienna etc., and the individual fans from Finland, Sweden, Holland, USA, Great Britain and Australia. The international meeting in 1995 was attended by the record number of 104 Minis from 8 countries, the furthermost crew came from Portugal, their journey taking 2600 kilometres.

After the division of Czechoslovakia in two separate states (in 1993) our Slovak friends founded their own fan club, nevertheless there are very frequent contacts between the two corporations and their interconnection can be seen most clearly in the image of the club quarterly which has been issued in Brno since 1997 and tries to broaden the horizons of the subscribers with technological, organizational and historical contributions. It has won some subscribers also abroad especially in Slovakia, Germany and Austria, one enlisted subscriber is from the USA.

More than 130 fans from all over the Czech Republic are members of the Czech Mini Fan Club, they are owners of about 160 Mini cars. We can boast with evidently the oldest active fan in Europe (Mrs. Anastázie Rakouská) and with the very successful representative in the European Championship of the historical car rally (Mr. Pavel Nejedlý).

The members of the club meet in their spontaneously developed regional centres – – Pilsen, Prague, Beroun, Opava, Olomouc, Brno. The main club events are the annual Czech international meeting (held every time on the last weekend in August), the international meeting of the Slovak Club (at the beginning of June) and the celebration of the birthday of Mini (in September).

It is most delightful that already the second generation of members have grown up for the active club life (they are about twenty at present) – without doubt, they will lead the Mini legend into the next millennium. This is also a good certificate of the 17-year long work of the Mini Fan Club – Czech Owners.

Translation – Liba Dobrovodská

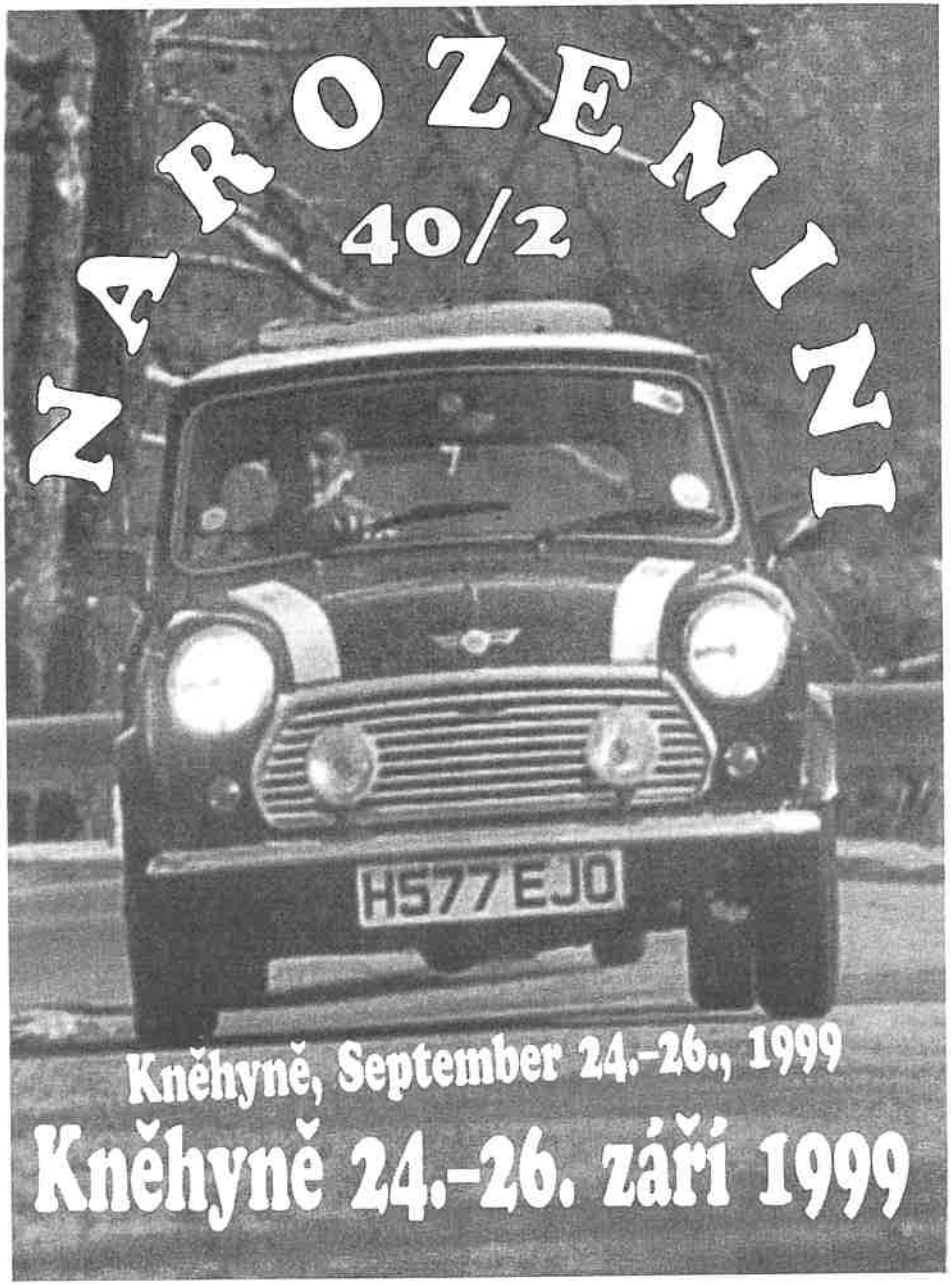
NAROZENINI
40/2
H577 EJO
Kněhyně, September 24.-26., 1999
Kněhyně 24.-26. září 1999

Mini Fan Club Czech Owners a Slovenský Mini Club vás zvou na velký výroční sraz ke čtyřicátému výročí zrození britské automobilové legendy – **Narozemini 40/2**

Termín: 24.–26. září 1999

Místo: Autokempink Kněhyně, Prostřední Bečva. Ze státní silnice č. E 442 ve směru Rožnov pod Radhoštěm – Žilina odbočíte na Prostřední Bečvě vlevo směrem na Pustevny. Autokempink je cca 500 metrů po levé straně.

Program:
Pátek 24. září od 12:00 hodin presentace, večer uvítací párty
Sobota 25. září 10:00 start prvního vozu do soutěže, 18:00 vyhlášení výsledků a večerní párty s překvapením
Neděle 26. září 10:00 spanilá jízda okolím, 12:00 oběd, poté pohov, volno, rozchod

Poplatky:
Vstupní poplatek – 300,– Kč za posádku

Ceny ubytování:
Pokoje 3. a 4. lůžkové – 85,– Kč za lůžko
Chatky se čtyřmi lůžky – 340,– Kč
Stan – 25,– Kč + 25,– Kč za osobu
Auto – 25,– Kč; *Pes* – 15,– Kč

Kontakt na organizátory:

Mini Fan Club
PO BOX 63
604 63 Brno
telefon: +420/603/478784
fax: +420/5/45211469
e-mail: `narozemini@mini.cz`
web-site: `http://www.mini.cz`

Mini Fan Club – Czech Owners and the Slovak Mini Club invite you to the big annual gathering commemorating 40th birthday of the British automobile legend: **Narozemini**

Term: 24th to 26th September 1999

Place: Camp Kněhyně, Prostřední Bečva, Czech Republic. On the road No. E 442 in the direction Rožnov pod Radhoštěm – Žilina (Slovak Republic) take the left turn in Prostřední Bečva in the direction towards Pustevny. The camp is approximately 500 metres on the left hand side.

Programme:
Friday, 24th September – presentations from 12:00 a.m., welcome party in the evening
Saturday, 25th September – 10:00 a.m.: first car start in the contest, 6:00 p.m.: results announcement and party with a surprise
Sunday, 26th September – 10:00 a.m.: smug drive through the countryside, 12:00 a.m.: lunch, then rest, leisure, departures

Fees:
Entrance fee – Kč 300 per crew

Accommodation prices:
3 and 4-bed rooms – Kč 85 per bed
4-bed chalets – Kč 340
Tent – Kč 25 plus Kč 25 per person
Car – Kč 25; *Dog* – Kč 15

Contact:

Mini Fan Club; PO BOX 63; 604 63 Brno
Czech Republic
telefon: +420/603/478784
fax: +420/5/45211469
e-mail: `narozemini@mini.cz`
web-site: `http://www.mini.cz`

Jak doporučovala pozvánka, hodili jsme do auta stan a spací pytlíky a vyrazili na sedmý slovenský sraz přátel Mini. Vyrazili jsme však již o den dříve, ve čtvrtek, přespali v Novém Jičíně a kolem pátečního poledne dorazili do „zbojnického" Varína. Pravda, chtěli jsme mít startovní číslo 1, ale nakonec ani moc Pavlu Kohutkovi nezávidím, že nám jej „vyfoukl", určitě si je zasloužil. Ve Varíně pobýval již týden u příbuzných.

Krásné přivítání s rodinou Bukovčáků (samozřejmě nejvřelejší s fenkou Axou) nás uvedlo do té pravé klubové nálady, kterou nemohl zmrazit ani odpolední déšť, odborně zvaný slejvák. Přijížděli další a další, známí i nezmání. Očekávaná početní převaha maďarských fanoušků se letos nekonala, i když jejich účast rozhodně nebyla zanedbatelná. Nečekaně početná byla výprava ze západočeských Teplic a okolí, netradičně přijelo několik posádek z Prahy a tradičně silná byla účast moraváků, kteří to navíc měli nejblíž.

Pro některé nastala trocha zmatků s ubytováním, a pak již uvítací večírek, okukování novinek na vozech, nekonečné licitace cen dílů a komponentů, výměny adres a slibů, kdo co udělá, napíše, zařídí... tato etapa setkání je každému důvěrně známá.

According to the instructions of the invitation card, we put our sleeping bags into the car and set out for the 7th Slovak Mini Meeting. We left a day earlier and spent a night in Nový Jičín and on Friday noon we got to Varín a place with a history of robbers. Though we had wanted to obtain the starting number 1, I don't envy Pavel Kohutka who got it. He must have deserved it having spent spent a week in Varín staying with his relatives.

Thanks to the warm reception by the Bukovčák family (of course, the warmest on part of their bitch Axa), we were in the true "club" mood that could not be spoilt even by heavy rain (it was raining cats and dogs). Other people were coming – we had known some of them but others were strangers to us. In spite of all expectations, Hungarian fans didn't prevail, though the number of their participants was not definitely neglectable. An unexpectedly high number of participants came from the West Bohemian Teplice and its surroundings. There was a non-traditionally high participation of Prague crews and a traditionally high participation of Moravians who, moreover, didn't need to travel too far.

There was some confusion associated with the accomodation, then a welcoming

Před startem Rallye / Before starting the Mini Rallye

Místní restaurační zařízení (jeden z důvodů změny místa srazu) fungovalo naprosto stejně jako jiné, podobné podniky. Nejde však o sloveské špecifikum, podobnou zkušenost máme z loňského plzeňského srazu. Když se zkrátka personál rozhodne, že hospodu zavře, tak mu v tom nezabrání ani naplněný lokál a žízniví, podotýkám, zcela střízliví, hosté. Stejně kempová restaurace fungovala i v sobotu, mnozí žíznivci odběhli do lokálů ve Varíně – a podotýkám k velké spokojenosti. Hospodskou vsuvku zakončím klasickým: „prostě mají dost a další peníze nechtějí".

Mini raly startovala kolem desáté ráno, a provedla nás nádherným krajem zbojného Jury Jánošika. 120 kilometrů bylo velmi dobře popsáno šipkovým itinerářem a domnívám se, že letos nikdo nezabloudil. Přimlouvám se však za jasnější specifikaci soutěžních úkolů. Ne každému je jasné, co vlastně chtějí tím, čím organizátoři říci, ale nakonec nejezdíme na srazy vítězit, ale zúčastnit se. Snad nejzáludnější byl soutěžní úkol, který se dotazoval na autorství sochy Jury Jánošika (je krásná, nerezová, svařovaná, asi táákhle vysoká...) v kopci nad Terchovou.

party, novelties were examined and there was an endless discussion about the component prices. Addresses were exchanged and it was promised who will do, write and arrange things. This stage of the meeting is familiar to everybody.

The operation of the local pub (one of the reasons of the change of the meeting) was similar to that of other pubs. However, this is not only specific for Slovakia, we had a similar experience at our last year's meeting in Plzeň. To be brief, when the staff are determined to close the pub, they will do it although the pub is full of thirsty, though sober, guests. Though the camp restaurant was also open on Saturday, a lot of thirsty people left for the pubs in Varín where, as I have to say, they were satisfied. This insertion concerning the pubs can be concluded with the statement: "The landlolrd is tired of the guests and doesn't need any money more."

Mini Rallye started at about 10 a.m. and led through the beautiful country of Juraj Jánošík, the highwayman. The 120 kilometres of the route were perfectly signed and, as far

Teplická posádka na trati jízdy zručnosti / One of Teplice's Mini on the special stage

Martin Suchánek se pokoušel téměř horolezecký výstup vyřešit již na úpatí kopce, kde oslovil odpočívajícího domorodce: „Nevíte náhodou, kdo tu sochu dělal?" Jakési jméno sice padlo, ale po nezvratném důkazu těch, kteří již scházeli dolů, nám stejně nezbylo, než těch sto výškových metrů s vyplazeným jazykem vyšlapat.

Odlehčenému, nesoutěživému pojetí odpovídalo i sobotní večerní vyhlašování výsledků. Zvítězila posádka Dominik Ondrejka / Daniel Vencko, na druhém místě maďarští Rácz / Ráczné a třetí brněnští Holas / Sonnewend. Ostatní si „rozebírali" ceny navršené na ping-pongovém stole tím způsobem, že oceněná posádka z vějíře účastnických diplomů vylosovala další a z hromady cen si jednu vybrala. Tento způsob, přiznám se, je mi velmi sympatický. Zpět však k programu.

Cíl soutěže byl na žilinském náměstí, poté měli účastníci přestávku na oběd. Někteří využili nabídnuté možnosti a zakoupili menu v hotelu Slovakia, ostatní si organizovali polední pauzu po svém. Kolem druhé hodiny vyrazil předjezdec Juraj Bukovčák na

as I know, nobody lost his way. However, a better specification of the competitive tasks would have been appreciated. Some of the tasks were not clear to everybody but, of course, the aim was to take part and not to win. The most difficult task was to find out the name of the author of the statue of Juraj Jánošík (it is beautiful, stainless, welded and so big, big...) situated on the hill above Terchová.

Martin Suchánek attempted to avoid the mountain climbing by asking a native man at the foot of the mountain: "Don't you happen to know who made the statue?" Some name was mentioned but seeing people who were already returning from the top of the mountain we did not see other way than climbing these 100 m of height difference gasping for breath.

The Saturday's price awarding was in accordance with the less serious, non-competitive concept. The crew of Dominik Ondrejka/Daniel Vencko won, followed by Rácz/Ráczné from Hungary (2nd price) and Holas/Sonnewend from Brno, the Czech

Autokempink Varín / Varín camp

trať jízdy zručnosti na parkovišti vedle hotelu. Byla spíš technická než silová a tak papírový favorit Tomáš Ubl nemohl svoje motorické přednosti naplno zúročit. Pověst nejrychlejšího miníkáře však obhájil. Spálené pneumatiky přilákaly na žilinské náměstí mnoho diváků (odlákaly je opodál stojícím kolotočům, centrifugám a houpačkám), takže atrakce se nad očekávání povedla.

Večerní besídce vévodil (jak jinak) Řiháček, a to jednak přednáškou o opékání buřtů a slaniny (milá pozornost organizátorů), vlastnoruční dodávkou dřeva bez použití dřevorubeckých nástrojů a nakonec procítěným zpěvem národních i jiných písní.

Nedělní dopolední výlet do Jánošikových dier měl již prořídlý peloton, ale pod vedením Bohuša Bukovčáka jsme jej absolvovali beze ztrát, dokonce s odborným výkladem. Pouze jedna dočasná ztráta: Boban Hrmel totiž na moment přestal počítat své syny a najednou jeden chyběl. Napřed jsme propátrávali přilehlé rokle, potoky a křoviny, pak rezignovali a poté nalezla nezletilce předsunutá hlídka dole na parkovišti u bufetu – jako kdybychom to neříkali...

Republic (3rd price). The others picked up one of the diplomas at random (like a lottery ticket) and chose one of the pile of the prices situated on a table-tennis table. I find this way of rewarding very pleasant. However, let's come back to the programme.

The goal of the competition was the square in Žilina. Then the participants had a lunch break. Some of them made use of the opportunity offered to have a full meal in the Slovakia hotel, others arranged the lunch break their own way. At about 2 a.m., Juraj Bukovčák, the foredriver, started the skill competition on the parking lot in front of the hotel. It was a technical rather than a power competition, and that is why Tomáš Ubl, the expected winner, could not make full use of the advantages of his engine. Nevertheless, he defended his reputation of the fastest mini-driver. Burnt tyres drew the attention of many spectators. They even left the nearby merry-go-rounds and swings, which is a proof of an extremely successful attraction.

Řiháček was, of course, the head of the evening party, giving a lecture about grilling the sausages and bacon (a nice present

Po rozjezdu posádek jsme strávili příjemné kávové posezení u Bukovčáků na Škultétyho ulici, což mně připadalo, po několikerém projetí průmyslovou Žilinou, jako dědinská oáza. Nasměrovali jsme se na hraniční přechod Makov a po drobných technických problémech s autem Martina Suchánka jsme sjížděli valašské kopce zpět dolů na Moravu.

Závěr naší cesty byl až na českém území, v autokempu Kněhyně na Prostřední Bečvě. Založili jsme totiž přípravný výbor na uspořádání českých čtyřicátin Mini, který bude velmi zodpovědně organizovat tuto „bojovou hru" koncem září. Na podzim se opět sjedeme, tentokrát na valašských kotárech.

Sedmý slovenský sraz v datech

Celkem vozů	48
Z toho Mini	44
ze Slovenska	11
z České republiky	18
z Maďarska	13
z Německa	2

Výsledky Rallye

1	Ondrejka/Vencko (Německo)
2	Rácz/Ráczné (Maďarsko)
3	Holas/Sonnewend (Česká republika)

Jízda zručnosti

1	Tomáš Ubl (Česká republika)

Nejkrásnější Mini – Mini Countryman (Zolt Borostyánkoi, Maďarsko)

Jiří Tlach

of the organizers), providing wood supply without using lumberjack tools and, finally, emotionally singing folk and other songs.

Though the Sunday afternoon trip to Jánošíkovy diery (Jánošík's caves) was attended by a lower number of participants, however, under the guidance of Bohuš Bukovčák, it was passed without any losses and with a professional guidance. Only a temporary loss occurred – Boban Hrmel had forgotten to count his sons for a short while and suddenly one of them was missed. After looking through the nearby ravines, streams and bushes, we resigned but finally the teenager was found in a snack bar on the parking lot – we had supposed that.

Before the departure, a nice coffee session was arranged at the Bukovčák's place in the Škultéty Street. After passing through the industrial Žilina several times, their home seemed to me to be a rustical oasis. We set out for the frontier crossing in Makov and after some trivial technical problems concerning Martin Suchánek's car we were driving down the hills back to Moravia.

We concluded our trip on the Czech territory, in the Kněhyně camp in Prostřední Bečva. There we established a preparatory committee to arrange the 40-year anniversory of the Czech Minis. This committee will very responsibly organize a competition at the end of September. See you this autumn, this time in Valašsko.

The 7th Slovak Meeting in brief data

The total number of cars	48
The total number of Minis	44
from Slovakia	11
from Bohemia and Moravia	18
from Hungary	13
from Germany	2

Results of the Rallye

1	Ondrejka/Vencko (Germany)
2	Rácz/Ráczné (Hungary)
3	Holas/Sonnewend (Czech Republic)

Drive of the Technical Competency

1	Tomáš Ubl (Czech Republic)

The most beautiful Mini – Mini Countryman (Zolt Borostyánkoi, Hungary)

Translation – Alena Štrajtová

MINI SPRINT®

- Spare parts, new, used, budget or genuine
- Accessories and competition parts
- New and used Minis
- Performance tuning
- Full workshop facilities
- John Cooper Depot
- Mini Spares Centre stockist

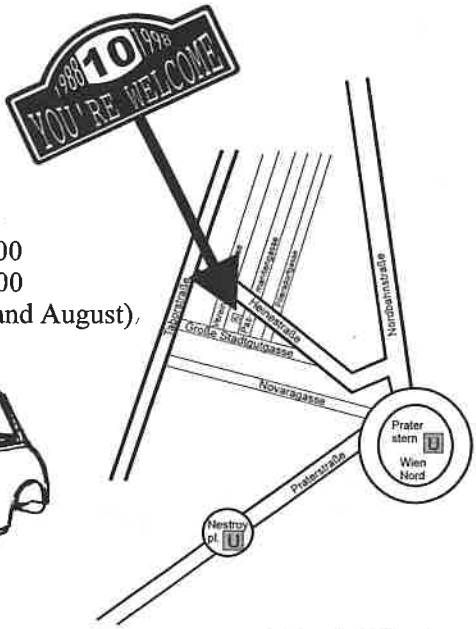

OPENING HOURS:
Monday to Friday 09.00 - 18.00
Saturday 09.00 - 12.00
(Closed on Saturdays in July and August)

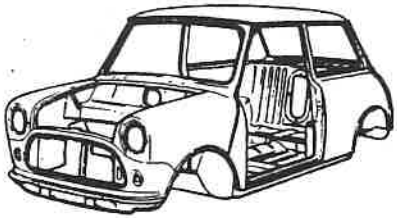

Tel: ++ 43 1 216 34 65 Fax: ++ 43 1 216 06 63 Email: minisprint@inode.at

Minisprint® R. Krausch, A-1020 Wien Pazmanitengasse 5

Mini po třeboňsku

Mini a la Třeboň mode

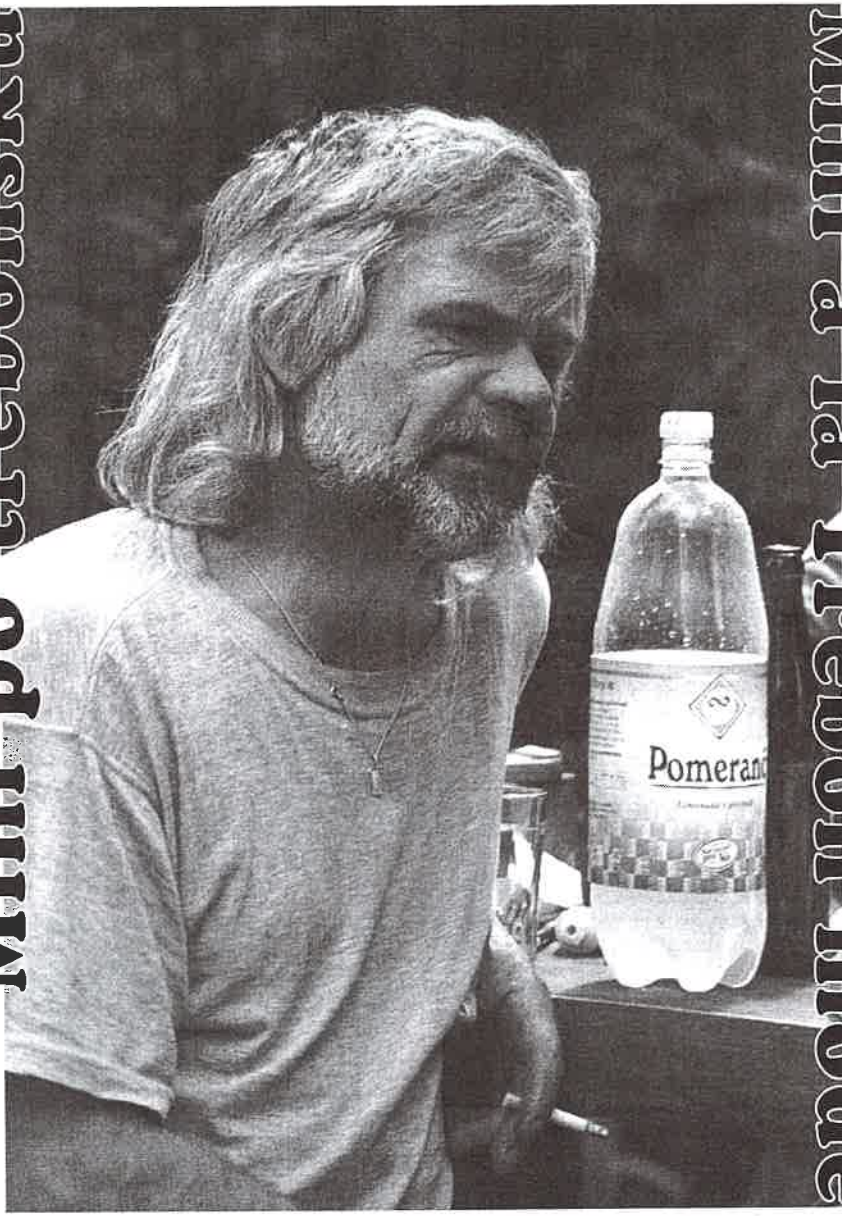

Třeboň je krásné město v Jižních Čechách, mnoho rybníků, kaprů, rybářský ráj. Nakonec většina z vás tam byla v sedmadevadesátém roce na letním srazu. Jeho hlavním organizátorem byl Josef Leština, jeden z prvních Mini-nadšenců u nás.

***redakce**: Jak vzpomínáš na začátky fanklubu v Čechách?*

***J. L.**: Zvesela. První byl Ivan Staněk, to je původce všeho! Pak jeho brácha Standa a Jarda Kodl – základní trojka. Nevím jestli je to pravda, ale Jarda mi vyprávěl jak na nějaké střelnici byl Miník na špejli, no prostě Mini-hračka. A tak stříleli a stříleli tak dlouho až byl jejich. Prostě je sbírali. A to byl vlastně první Mini v Čechách – ten modýlek, tak k tomu přišli. To byli bratři Staňkové.

Nikdo neví, jak se k Mini Ivan dostal, ale nakazil i Standu, přes Standu, samozřejmě, protože byli kamarádi, tak ještě Jardu Kodla. Kodl někde sehnal skutečné auto, dali je dohromady (oba Staňkové byli velmi manuálně zruční) – tak nějak to začínalo.

Počátek fanklubu, vzájemné „organizování" a hlavně srazy, to je zase Standa. Jezdil s kapelou Petra Nováka po republice a jak narazil na miníka dal za stěrač lístek. I kluci z kapely byli správně „naočkovaní" a dělali to stejně. Napsali adresu Standy, aby se majitel ozval. Aby se kontaktoval, že dávají dohromady klub miníků.

***redakce**: A tvoje začátky, tvoje první auto? Jak jsi je sehnal?*

***J. L.**: No, v roce 1978, syn Petřík měl 3/4 roku, přes inzerát. Mě se Mini odjakživa líbilo, dostal jsem nějaký peníze a tak jsem obtelefonovával nejrúznější inzeráty. Z těch nabídek co přišly jsem vybral nejmladší. Tenkrát jsem věděl houby, dneska už bych si vybral jinak. Třeba právě toho z Chrudimi – Cooper S, včetně náhradních dílů nebo ten samý od Wernera, který jezdil v Anglii plochou dráhu...

Ale tenhle byl nejmladší, nejmodernější, tak podle toho jsem vybíral. Dnes už je to pochopitelně o něčem úplně jiném, ale toto auto máme od roku 1978 a jediné co je vyměněné jsou prahy. Jinak je to původní auto z roku 1972 s originálním technickým*

Třeboň is a lovely town in South Bohemia, lots of ponds, carps, a fishing paradise. Anyway, many were there in '97 at the summer reunion. Its leading organiser was Josef Leština, one of the first Czech addicts.

***editor**: Do you remember the beginnings of the Czech fan-club?*

***J. L.**: 'Twas rather funny. First was Ivan Staněk, he's the hatcher of it all! Then his brother Standa and Jarda Kodl – the basic three.

I don't know if it's true but Jarda told me once that they saw a Mini on a skewer in a shooting gallery, well, simply a Mini-toy. So they kept shooting until it was theirs. They just started to collect them. And that was the first Mini in the Czech lands – the model, that's the way they discovered them. That was the Staňek brothers.

No one knows how Ivan got to a Mini, but he transmitted that to Standa, and through him, naturally, as they were friends, also to Jarda Kodl. Kodl got a real car somewhere, they put it into shape (both Staňek lads were very skilful) – this is how it started. The beginning of the club, the "organising", and most of all – the reunions, that was Standa's job. He played with Petr Novák's band, toured 'round the country and once he bumped into a Mini, he put a note under the wiper. The lads in the band got indoctrinated and were doing the same. They wrote down Standa's address for the owner to give him a ring. To contact him, that they were putting a Mini-club together.

***editor**: And your beginnings, your first car? How did you get it?*

***J. L.**: Well, in 1978, my son was 9 months old, via an ad. I always liked the Mini; I got some money then and so I rang about various ads. Out of the offers that came back I chose the youngest one. Those days I knew fiddlesticks about it, these days I'd choose differently. For instance that one from Chrudim – Cooper S, including spare parts, or the same from Werner which did dirt track in England...

But this one was the newest, the most modern one, so I chose by that criterion. These days, it's understood, things are rather different. But we've had the car since 1978*

průkazem, čísly. Je jenom vyměněný motor, čísilko, protože... znáš to. Ale jinak originál s dynamem...

***redakce**: Ke Standovi Staňkovi máš jistě hodně blízko.*

***J. L.**: Já jsem se se Standou seznámil takto: byl jsem po operaci s meniskem, jel jsem od doktora a zastavil jsem na parkovišti a šel do trafiky pro Svět motorů o berlích. Svět motorů v kapse, a šel jsem zpět k autu. Po chodníku šli kluci, nesli nějaký pytle ovoce, nebo co, a křičeli na mě: „To je Vaše auto?", já na to: „Samozřejmě". „Hele, my tady máme jednoho takového blázna, on shání adresy majitelů, kde Vás tady najde?" Já říkám: „No snadno, tady v tom paneláku, když bude chtít ať přijde do čtvrtého patra, já jsem teď doma pořád, tak ať se staví". Sedl jsem do auta, zaparkoval u baráku a šel jsem domů.

Potom následovalo tohle: Sedím doma, najednou zvonek, za dveřmi vousatej kluk. Jo, a mojí ženy sestra měla „bránu" (službu ve vrátnici hotelu). A tak jsme seděli a on začal, že dává dohromady majitele Mini, že by chtěli udělat sraz... Já mu povídal o tom na co jsem za přišel, tohle pasuje tam a to tam a tak dál... To už jsem měl Mini něco přes rok.

Takže Standa přišel, mluvili jsme samozřejmě o autech, a pak mu říkám: „hele jste na hotelu, já tě tam svezu, aspoň uvidíš jak mi to jede..." Tak jsem našel spřízněnou duši, protože široko daleko nikdo podobný nebyl. Měl jsem z toho obrovskou radost. Naložil jsem ho, přijel jsem před ten hotel, on že tady hrají...

No, Třeboň jsou většinou sportovci, veslaři atd. Ptal jsem se: „hraješ házenou nebo fotbal nebo co"? Byl to pro něj asi šok. Povídá: „Né, no já hraju... jsem muzikant". Do té doby jsme se o tom vůbec nebavili, pořád jen auta a auta a najednou tohle.

Před hotelem jsem se tedy dozvěděl, že je kytarista. A pak jsem dostal ránu mezi oči. To jsem se dověděl, že hraje s Petrem Novákem. No to byl šok. Jako kluci jsme objížděli jejich koncerty a tak jsem si říkal, že to snad není pravda, vždyť je to legenda šedesátých let. No nic, již spěchal – a zrovna z hotelu vycházel Petr Novák, tak nás Standa představil. To víš Idol, a teď přede mnou, a já

and the only thing that's been changed is the sills. Otherwise it's the original car from 1972 with the original log, numbers and stuff. Only the motor's been changed, the number because... you know. But otherwise the original with a dynamo...

***editor**: You seem to be close to Standa Staněk.*

***J. L.**: Well, the way I met him: I had this meniscus operation, was on my way from the doctor and I stopped at a parking lot to buy the Motor World magazine, on the crutches. Got the journal in the pocket and went back to the car. Some guys walked down the pavement, carried sacks with some fruit or what, and shouted at me: "Is this your car?" I said: "Of course". "Look, we have a madman with us, he collects owners' addresses. Where can he find you?" "Easy," said I, "in this block over here. Fourth floor, I'm in all the time these days, he may come." I sat in the car, parked by the house and went home.

Then I sat back at home, a bell all of a sudden, a bearded guy at the door. My wife's sister held the "gate" at the hotel reception that day. We sat with the guy and he says that he puts Mini owners together, that they would like to organise an encounter... So I told him what I invented – this fits here, that over there and so on... I'd had the Mini well over a year at that time.

So Standa came, of course we spoke about cars and then I say: "Well, you're staying in the hotel, I'll take you there. You'll see how my thing drives..." This way I found an allied soul because there was none such guy around here. So I was quite happy about it. Got him in the car, came in front of the hotel, he had said they were playing here...

You see, Třeboň, it's mostly sportsmen – rowing and so on. I asked him: "You play handball or football or what?" He was shocked. He says: "No, I play with a band... I'm a musician." Until then we never spoke about it, just cars and cars, and now this.

In front of the hotel I found out that he was a guitarist. And then I got a hit between the eyes when he told me he played with Petr Novák. That was a shock. As kids we'd knock around their concerts so I thought it

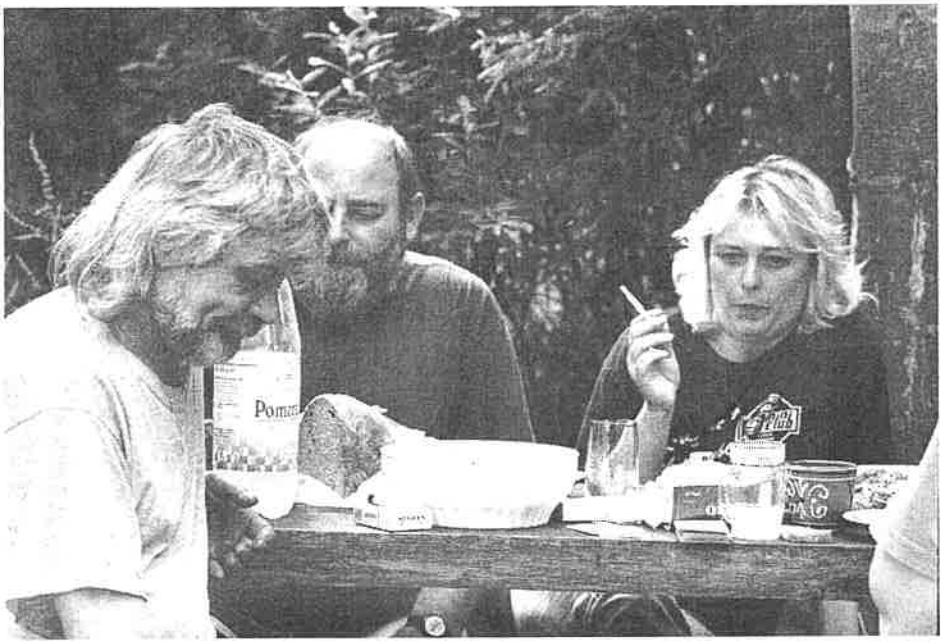

Leština s předsedou klubu Jaroslavem Kodlem a jeho ženou / Leština with the club's president J. Kold and his wife

ještě Standovi drze říkám: „Hele švagrová má dnes bránu, tak až se vrátíte, tak se stavte, můžeme pokračovat...".

Manželka přišla z práce a já jí vše vyprávěl, to víš, byl to pro mě trumf. A ona, že mi nevěří... Místo vytouženého Nováka pak přišel Klein se Staňkem...

Hrálo se na kytary, povídali jsme a skončili jsme u Beatles. Druhý den byla v naší rodině svatba, a pěkné bylo, že tam přišel Standa a donesl skleněnou dózu plnou bonbónů jako dar nevěstě (a to nás znal dva dny). Napsal mi adresu a telefon a tím jsme se spřátelili, a proto já ke Standovi nejvíc a dodnes inklinuji. Ať jsem měl cokoli s autem i jinak, tak Standa mi vždycky pomohl.

***redakce**: A má dnes ještě minika?*

***J. L.**: No jasně, má už asi čtyři. A byly doby kdy jich měl šest, sedm. Hodně jsme se navštěvovali, tady v Třeboni, u něj v Plzni, nacházeli jsme další podobně zblázněné lidi.*

***redakce**: Jak a kde se organizoval první sraz?*

couldn't be true – he was the legend of the 60's. Anyway, he was already in a hurry – and in that very instant Petr Novák comes out, so Standa introduced us. You know, to see the Idol in front of me, so I told Standa plainly: "Look, my sister in law is at the gate today, come to our place when the show's over, we may continue..."

My wife came back from work and I told her 'bout it, you see – that was a triumph for me. She did not believe me... Then instead the expected Novák, only Klein and Standa arrived...

They played guitars, we talked and ended up with the Beatles. The next day we had a wedding in the family and it was so nice of Standa to appear there with a glass caddy full of chocolates (and he'd only known us for two days). He wrote down his address and phone number for me and then we became friends so that is why I still incline to Standa the most. Whenever I was in trouble with the car or otherwise, he always helped me.

***editor**: Does he still have a Mini?*

Leštinův Mini 1000 z roku 1972 / Leština's Mini 1000 made in 1972

J. L.: Ten byl u Budníka na mlejně, na to jste vzpomínali již s Jarouškem Kodlem, před osmnácti lety. Vidíš, já jsem tady v Třeboni od roku 1978 tápal úplně sám. Všichni mi říkali, ty jsi blázen, sám a anglické auto – nikdo to nedovedl pochopit. Všude okolo samé škodovky a já byl za vola... A na tom prvním srazu bylo jedenáct českých Mini.

Na tom prvním srazu jsme zvolili kontaktní osobu na kterou by se mohli ostatní obracet – ředitele – a to byl Jarda Kodl. Od té doby to tak funguje. To byly počátky klubu. Ale ten impuls, ten byl od Staňků. Je to jejich zásluha. Jarda je takový domestikovaný typ. Co se aut týče, myslím, že moc přemýšlí. Vždyť toho bílého miníka dává dohromady léta.

redakce: *Takže jste vlastně pochodující srazové kroniky. Všechny jste absolvovali celá rodina?*

J. L.: To ano.

redakce: *A co na to děti?*

J. L.: Of course, has about four. There used to be times when he had six or seven. We'd meet a lot, here in Třeboň, or at his place in Pilsen, we'd find other mad people.

editor: *How and where did you organise the first encounter?*

J. L.: It was at Budník's mill eighteen years ago. You see, I was fudging along here in Třeboň all alone since 1978. Everyone was telling me: "You're mad, alone and have an English car" – no one could understand. It was Škodas all around, they thought me an asshole... At that first encounter there were eleven Czech Minis.

At the first one we elected the contact person people should turn to – a chief – and that was Jarda Kodl. It's been working like that since then. Those were the beginnings of the club. But the impulse, it came from the Staněk lads. It is their credit. Jarda is such a domestic type. As far as cars are concerned, I guess he thinks a lot. Well, he's been putting the white Mini together for years.

J. L.: Kluci tomu odmalinka přivykli, hrozně se jim to líbilo, prostě bylo to pro ně zajímavé.

redakce: *Takže mají taky Mini?*

J. L.: Ne. Jeden nemá řidičák a druhý má Metro. Ale všechny dovolené, jsme trávili s podobnými lidmi, všechno jsme odvezli, stany spacáky... Procestovali jsme s Mini všechno...

redakce: *To je podobné jak psal minule Honza Mráz – taky rodinné auto...*

J. L.: I ženské kolem miníků jsou sorta sama pro sebe... všimli jste si toho?

redakce: *A v čem?*

J. L.: Třeba v tom, že když jsme přijeli na sraz, už se všechny znaly a udělaly si svůj podnik. Já jim vozil hradečácký rum, protože chlapy naučili plzeňáci pít fernet. Ale ženské chtěly rum s plachetnicí ten prý byl nejlepší.

redakce: *A od kdy se začaly srazy rozrůstat?*

J. L.: Na druhém, na Suchdole bylo už skoro pětadvacet aut. A od té doby to neustále narůstá.

redakce: *Jak vznikly vztahy s cizinou? Kdy se začali objevovat účastníci ze zahraničí?*

J. L.: Bylo to až po „revoluci" kdy sem přijel někdo z ciziny. Šlo většinou o náhodu. První byl Čech, který se narodil v Anglii českým rodičům. Ale je to zábavná historka.

Jarda Kodl šel na houby do lesa. Ten člověk měl na masce auta anglickou vlaječku a Jarda mu ji chtěl prostě odšroubovat. Už šel do auta pro šroubovák, a v tom viděl, že se z lesa vrací majitel. Šroubovák šup do kapsy, a říká mu, že obdivuje auto a že má také anglické auto a že dávají dohromady sraz na Višňové a on ať se tam přijede podívat. Opravdu přijel, nějakým novým autem, ale tak začaly kontakty s cizinou, vždycky náhodně. Nějaký Němec tady byl na dovolené, viděl jet kolonu aut kolem, tak se připojil. Získali jsme kontakt a tak dál...

Já třeba zastavil u rodičů v Třeboni na parkovišti. Jdu zpátky a za stěračem auta

editor: *So in fact you are sort of walking chronicles of the encounters. Have the whole family been to all of them?*

J. L.: Oh, yes.

editor: *And what about children?*

J. L.: The boys've got used to it since childhood, liked it very much. It just seemed interesting to them.

editor: *So they drive a Mini, too?*

J. L.: No, no. One of them hasn't a driving licence, the other drives a Metro. But we spent all the holidays with the people of the kind, we stuffed everything in, tents and sleeping bags... We've travelled with the Mini all around...

editor: *This is similar to what Mr. Mráz wrote last time – also a family car...*

J. L.: Well, even the women around the Minis are a unique kind... have you noticed?

editor: *In what sense?*

J. L.: For example, when we came to a reunion they all had known each other and started their own thing. I'd bring them rum from Jindřichův Hradec, 'cause the guys would drink fernet, that's what the Pilsen crew taught them. But the women wanted the rum with the picture of a clipper – they simply considered it the best.

editor: *When have the reunions started to grow?*

J. L.: The second, in Suchdol – there were about twenty-five cars already. And since then it's been growing constantly.

editor: *How about the foreign contacts? Since when have folks come from abroad?*

J. L.: It was after the "revolution" when someone from abroad came here. Mostly by coincidence. The first was a Czech, born in England to the Czech parents. But it's a funny history.

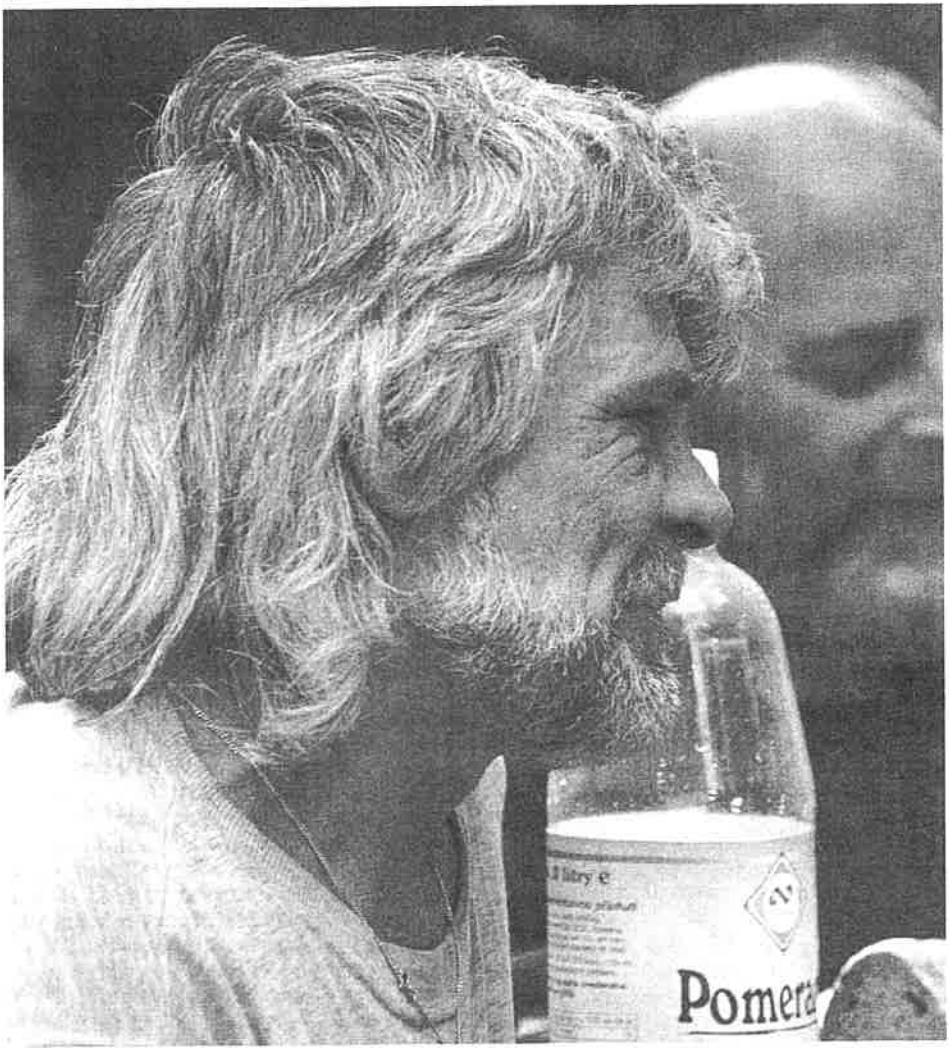

lístek. Tak jej otevřu: „byl jsem na velvyslanectví v Hongkongu, pracoval jsem tam a jezdil jsem já nevím kolik let s tímto autem a mám doma ještě nějaké gumy, a... napsaná adresa". No tak jsem mu napsal a věci samozřejmě koupil... jsou to veliké náhody.

Klasický příklad byl ten portugalec na srazu. To už byla sobota, noc, přiřítil se miník. Člověk z Portugalska, který vdával v Německu sestru a na té svatbě se dozvěděl, že někde v Plzni se koná sraz Mini. Když už byl

Jarda Kodl went to pick mushrooms in a forest. That chap had a Union Jack on the mask of the car and Jarda just decided to nick it. Went back to the car to get a screwdriver, then suddenly he saw the owner come back from the forest. The screwdriver slipped back into pocket and Jarda told him he was admiring the thing, that he also had an English car and that they were meeting at Višňová, that he should come to have a look. A the chap really appeared, in some new car, but that was the beginning of

z Portugalska v Německu, tak si odskočil do Plzně.

redakce: *A který sraz se vám líbil nejvíc?*

J. L.: Já nevím, asi ty první srazy na Křivoklátě, Višňová... bylo to takový rodinný. Jezdila parta lidí, kteří se znali. Standa hrál na kytaru, kluci z Moravy zpívali.

redakce: *Ale zase vás musí těšit, že přibývá lidí, že už to není jen několik rodin.*

J. L.: Lidí přibývá, to ano. Víš, večer se vždycky udělal oheň, všichni se sesedli a byli jsme pohromadě. Pak se začaly tvořit skupinky a to už je o něčem jiném. Dřív se otevřela láhev a kolovala kolem. Když byla prázdná, tak se otevřela druhá a tak to bylo se vším... a fungovalo to celý večer. Dnes nepřijede každý jen proto, že má Mini. Už se kšeftuje a to už není ono.

Jezdil nějaký plzeňák, který dělal sládka v pivovaru. Nevzpomenu si jak se jmenoval, ale to je jedno. Měl šedivého miníka. Z pivovaru přivezl sud piva za režijní cenu a my jsme zaplatili za pivo tři koruny. Sedělo se, povídalo, byla to parta lidí, která držela spolu. Takhle já si pamatuju první srazy.

Líčili jsme si zážitky s policií, kdo jaký za celý rok nasbíral, jak kdo co opravuje, čím co můžeš nahradit a tak... Pomohl ti každý. Věděl co potřebuješ, že ti to může sehnat. Já mohl sehnat těsnění do dveří a tak to prostě výměnou fungovalo. Dopisovali jsme si a pomáhali si. Tím jsme žili, nebyl to kšeft, byla to parta kamarádů.

redakce: *A co tvoje kuriózní příhody s policií?*

J. L.: Jeli jsme na pohřeb kolegovi z práce do Budějovic a já vzal dva chlapy do auta. Měli z toho velkou psinu. Jestli prý parkuju v obyváku... no a pohřeb se odbyl, jedeme v Budějovicích kolem obchodního domu Družba, zrovna ho otevřeli. Po pravé straně krajské sídlo partaje a všude samý policajt. Před budovou stojí jeden – postava do komiksu. Najednou plácačka a na stranu. Kontroloval, všechno v pořádku a padly mu oči na kola. Co to je za kola? Tak já mu to vysvětluju, a on, že taková kola neexistují.

foreign contacts, always by chance. Some German was on holiday here, saw a column of cars so he joined in. We got a contact and so on...

The classic case was the Portuguese guy at the reunion. It was already Saturday night, a Mini rushed in. A chap from Portugal, his sister was getting married in Germany, and at that wedding he learned about the Minis meeting around Pilsen. Once he was as far as in Germany, he took the chance to pop in Pilsen.

editor: *Which reunion did you like the most?*

J. L.: I don't know, perhaps the first ones at Křivoklát, Višňová... that was such a family circle thing. There was a bunch of people who knew each other. Standa would play the guitar, the Moravian guys would sing.

editor: *On the other hand, more members should please you, it's not only few families now.*

J. L.: There are more people, that's for sure. You know, we'd make fire in the evening, people would sit together and we were united. Then fractions started to appear, so it's different. In the old days we'd open a bottle and let it run 'round. When it was empty we opened another and that was the same with everything... and it worked for the whole evening. These days people will not come only because they drive a Mini. They come to make business, not the thing any more.

There used to be a chap from Pilsen – worked as a brewster in the brewery. Can't remember his name, but anyway. He had a grey Mini. He brought a barrel of beer for cover price and we'd pay him three crowns for a beer. We'd sit and talk, it was a group of people that held together. That's the way I remember the early reunions.

We would tell the experience with the police we had gathered throughout the year, how people repaired whatever, what to replace with what and so on... Everyone would help. They knew what you needed, that they could get that for you. I could get doorstrips so it just worked by exchange. We'd send letters to each other and help.

A ti dva kolegové v autě, aby si nepřisadili. Prý, no vidíš, my jsme ti říkali, že z toho vozíku je nemůžeš namontovat atd. Policajt se toho chytl, a povídá. „Tak já vám napíšu papír na dojetí domů a hotovo. Půjdete to vysvětlit na inspektorát." Já mu tvrdil: „prosím vás podívejte se na ta kola, vždyť to tam máte napsané". A v autě řehot, a čím víc jsem ho přesvědčoval, tím víc policajt tvrdnul. Když už měl ten papír na dojetí napůl vypsaný, tak jsem si spásně vzpomněl, že jsem byl ty kola přepisovat a že mám velkej techničák v autě.

Tak jsem ho nechal celou proceduru dokončit – byla těch papírů fůra, čísla všeho možného, motor, disky a datum a všechno zkopírovat, a když to dopsal byl celej zpocenej. Že mi utrhne jednu kopii, ale já povídám: „nezlobte se já mám to auto asi tři měsíce a mám sebou velkej techničák. Podívejte, tady to máte", teď jsem to nalistoval, „nezlobte se na mě, tady je opravdu napsaný 145/10, to samé, co na těch kolech". V tu ránu, jak když ukážeš bejkovi červenou. Vzal papíry, začal je trhat, lítaly kolem něj. Ti dva se tlemili, on vzal papíry, hodil mi to okýnkem do auta, a zmizte! To bylo legrace až do Třeboně...

Spolujezdec Åja / Copilot Åja

That was our life, it was no business, it was a bunch of friends.

editor: *And what about your funny experiences with the police?*

J. L.: We went to Budějovice, to a colleague's funeral, I took two guys in the car. They were amused by it. Asked whether I was parking in my sitting room... Well, the funeral was over, we passed the Družba department store. The regional communist party headquarters to the right, police everywhere. One stood in front of the bloody building, a comics-like figure. All of a sudden, the red target stuck out. He checked us, everything alright, but then he spotted the wheels. What kind of wheels are they? So I explained, but he says: "Such wheels can't exist." My two colleagues in the car started to make the thing even hotter for me. They say: "You see, we said you couldn't put the cart wheels on," and so on

The cop swallowed the bait, and he says: "I'll fill in a paper for you to finish the journey and then you're through with this, You'll come to explain this to the inspectorate." I told him: "Please, look at the wheels, it's written there." The car was shaking with their laughter, and the more I tried to convince him the tougher the cop was. When he had the paper half-filled I luckily remembered I'd gone to register those wheels and still had the log in the car.

So I let him finish the whole procedure – that was helluva lot of paperwork, numbers of anything you could think of, motor, disks, date, everything filled twice. He was all sweaty when he finished that. Wanted to give me a copy but I say: "I am sorry, I've had the car for about three months and I happen to have the big log sheets with me. Here you are." I found the page. "I apologise, it is written in here, 145/10, the same as on the wheels." At that instant, as if you showed a red flag to the bull. He took the papers, tore them to pieces, they were floating around him. The two inside guffawed like hell, he took the log and threw it to me through the window into the car and: "Get the hell out!" Well, fun enough to last to Třeboň...

–jit– *Translation – Ivory Rodriguez*

Termite, s.r.o.

V lipkách 869
Hradec Králové
e - mail : oldrich_benes@nac.czn.cz

Náhradní díly
ROVER vč. Mini
LAND ROVER

Výhradní distribuce
litých kol BWA

IČO : 63218097 DIČ : 228 - 63218097
tel.: + 420 602 116026 auto : 0601 244821
KB Hradec Králové č.ú. 577090 - 207/0100

Výhradní zastoupení firmy UNIPART

Sedmnáctý plzeňský sraz

Bohužel nedostaneme se všichni do Anglie na Silverstone. Tepličtí fandové, v čele s Pepou Švantnerem a firmou HS Tuning, se na poslední chvíli rozhodli, že si letní sraz „vydupou" ze země, i kdyby na něj měli přijet sami.

Sami rozhodně nebudou, a přípravy na sraz jsou již v plném proudu. Domnívám se, že jako vždy vydatně pomohl plzeňský Jarda Kodl. Kam tedy můžete vyrazit?

V pořadí již sedmnáctý Mezinárodní sraz Mini Fan Clubu se koná na tradičním místě, v autokempu **Ostende** u Plzně. Většině z vás je tento kemp důvěrně známý z předchozích srazů. Ti, kteří přijedou poprvé vyjedou z Plzně směrem na Most, při výjezdu z města projedou pod železničním mostem a po cca 200 metrech zahnou doleva. Již na této křižovatce je kemp značený, zabloudit lze jen těžko. Cesta je jasná, teď termín.

Sraz se uskuteční v tradičním termínu – tedy poslední srpnový víkend. Vychází to na **27.–29. srpna**.

Ubytování si můžete předem rezervovat přímo u Jarouška Kodla na plzeňském telefonu 019/7263072. Chatky jsou dvoulůžkové a čtyřlůžkové, movitější si mohou pronajmout celé apartmá, méně movití vezmou za vděk nocí pod vlastním stanem, extravagantní pak nepůjdou spát vůbec. I to k takovému podniku patří.

O co méně bude zahraničních hostů (většina kontinentu se stěhuje týden před tím na Silverstone) o to by mohl být sraz komornější a pohodovější. Navíc ti naši členové, kteří Anglii neodolají, se těsně před tím vrátí ze Silverstonu – rozhodně bude co vyprávět. Nenechte si proto plzeňský sraz ujít, „ostrovní" historky budete mít čerstvé, voňavé a z první ruky.

Agropa Rallye Pačejov

Pokud bude někdo z vás „dovolenkovat" před plzeňským srazem v Západních Čechách, může si projet trať Agropa Rallye kde závodí též historici. Nesmí se ale v sobotu ráno zapomenout na rychlostních vložkách – začíná plzeňský sraz. Pavel Nejedlý se do kempu v Hnačově vydává již ve středu na dovolenou. Letošní sezónu sice „vypustil", ale na tu příští se můžeme těšit.

Jednak je pře dokončením nový Cooper S 1275 a v garáži Pavel skrývá již delší dobu další skvost – Lotus Evropa S 2. Rekonstrukční práce na novém závodním speciálu sice nepokračují takovým tempem, jak by si představoval, nicméně pokrok je to obrovský.

Těsně pře odjezdem

Cestovní plán vypadá takto: odjezd z Plzně (od Kodlů) ve čtvrtek nad ránem. Trasa do Calais celkem běžná, trajekt na britské ostrovy v pátek v časných ranních hodinách. Z Doveru by to mělo být na Silverstone cca 140 mil.

Když už jsem pátral po tom jak bude celý sraz organizován, našel jsem i webovou stránku okruhu Silverstone. Nejen, že se člověk dozví spoustu podrobností o okruhu samotném, ale najde si i veškeré další nutné informace. Ubytování, hospody, vše o legendách této závodní trati – tak nějak si představuji *servis*. O nějakém srazu Mini tam však nebylo vůbec nic, zato mi během neuvěřitelných čtyř dnů přišla šedesátistránková ročenka s kompletní historií okruhu, statistikou... prostě vše, co si můžete přát.

Jde vlastně o čtyři okruhy – GP, mezinárodní, národní, pro historiky a juniorský. Délky jsou od 1,28 km (juniorský) až po 5,14 km (GP)

Narozdíl od Silverstonské se mi nová podoba webové stránky Mini příliš nezamlouvá. Jak je teď zrovna v módě je samý obrázek, ale informace aby člověk hledal s lupou.

HS Tuning
NOVOSEDLICE

Náhradní díly na MINI
a další zahraniční vozy

- blatníky
- prahy
- čela
- kapoty
- podlahy
- lemy opravné i plastové
- světla, zadní světla, blikače
- nárazníky
- uložení světel plechové i plastové
- skla
- brzdové části:
  - válce
  - válečky
  - čelisti a destičky
  - brzdové hadičky
  - brzdové trubky
  - kotouče a bubny
- ložiska kol
- klouby kol
- manžety kol i řízení

- opravné sady ramen předních i zadních
- čepy – horní, spodní, hlavice pérování
- lanka ruční brzdy i plynu
- náhony tachometrů
- těsnění – jednotlivě i sady
- rozvody
- ventily a pružiny
- víčka, palce, kontakty rozdělovačů
- další náhradní díly

- sportovní doplňky:
  - volanty kožené
  - dřevěné
  - klasik (dřevo a chrom)
  - hliníkové nástavce na pedály

Díly dodáváme i na dobírku

HS Tuning
Malodrážní 149
417 31 Novosedlice
telefon: 0417/47889